mandagmorgen

Indien er det nye Kina

Læs senere

Claus Kragh

23. oktober 2020 kl. 5:00 |

(Foto: Arthur J. Cammelbeeck)

Indien har under premierminister Narendra Modi udviklet sig i stadig mere autoritær, nationalistisk og selvbevidst retning. Det er i det lys, man skal se landets nye grønne strategiske partnerskab med Danmark. Indiens ambassadør opfordrer mindre danske virksomheder til at søge samarbejde med indiske partnere.

Indien er et kolossalt marked for førende danske virksomheder inden for grøn energi. I 2020 har Indien en kapacitet i vedvarende energi på cirka 130 gigawatt. Ved udgangen af 2022 ventes den at nå 225 gigawatt, mens målet for 2030 er 450 gigawatt, hvilket svarer til lige knap den samlede kapacitet i de 27 EU-lande i 2020.

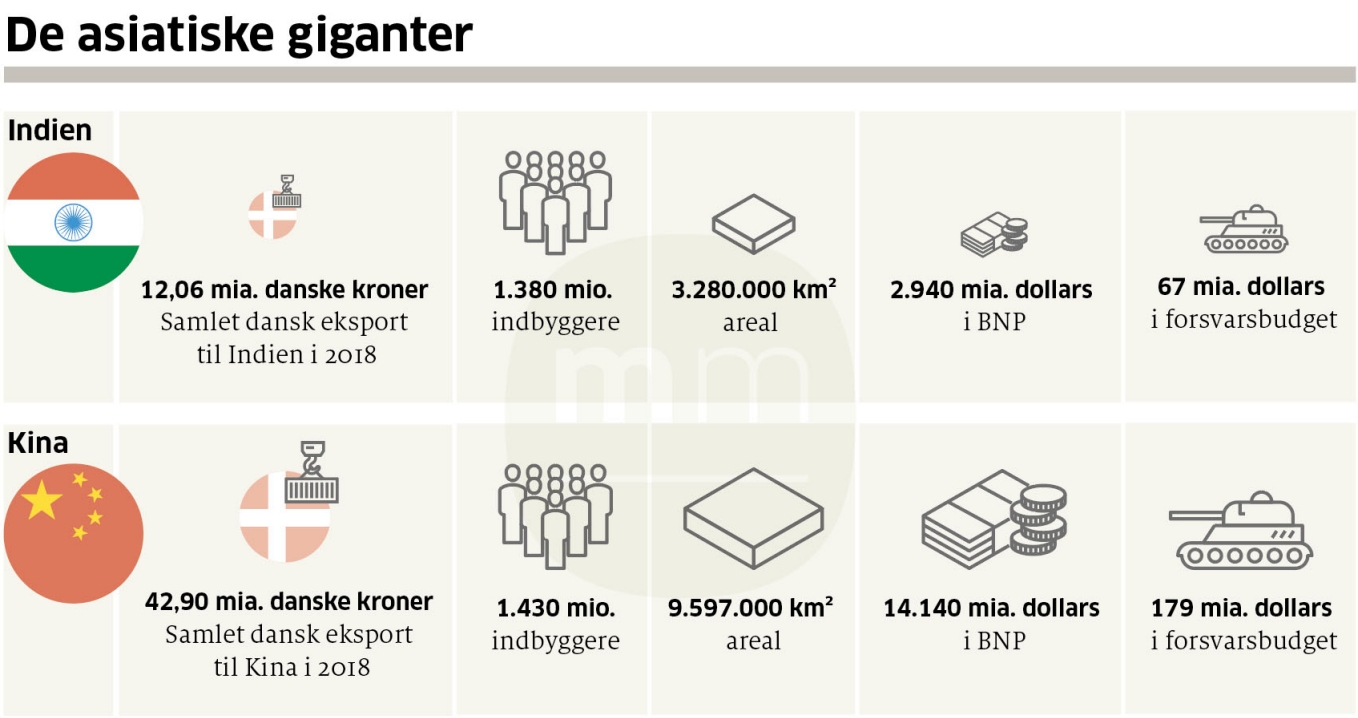
Det er Ajit Gupte, Indiens ambassadør i Danmark, der remser tallene op over for Mandag Morgen under et interview i residensen i Hellerup nord for København. Gupte lægger ikke skjul på, at Indien er overordentlig interesseret i at samarbejde med danske myndigheder og virksomheder om grøn

omstilling, fordi det vil bidrage til at skabe den økonomiske udvikling, Indien har brug for, hvis man skal udrydde fattigdom og anden elendighed.

Det er dette ønske, der er baggrunden for, at Danmark i år blev indlemmet i kredsen af godt 30 lande verden over, der har indgået såkaldte strategiske partnerskaber med Indien. Partnerskabet blev efter dansk ønske kaldt grønt, og underskrivelsen af det ved et såkaldt virtuelt topmøde 28. september mellem statsminister Mette Frederiksen og Indiens premierminister Narendra Modi har fremkaldt store roser til regeringen fra dansk erhvervsliv.

Men man skal ikke tro, at Indien står med hatten i hånden. Tværtimod. Landet har siden 2014 haft hindunationalisten Narendra Modi som politisk leder, og han har gennemført en række politiske forandringer, der kan vække mindelser om den politiske udvikling i både Kina og USA.

Indien er blevet selvbevidst og meget mere merkantilistisk indstillet end tidligere – en politik, der kan ses som en kopi af Kinas skarpe fokus på eksport og på erhvervsrelationer i det hele taget i udenrigspolitikken. Og Indien har samtidig under Modi fået en attitude, man kan kalde 'India First', på samme måde som Donald Trump taler om 'America First'. Modi-administrationen kritiseres samtidig for at føre en politik, der er direkte fjendtlig over for landets muslimske mindretal på omkring 200 millioner mennesker.

Figur 1 — Indien overhaler om ganske få år Kina som verdens folkerigeste nation. Men der er endog meget langt til, Indien i økonomisk, teknologi og militær forstand kan måle sig med Kina, der er fire gange så rigt og tre gange så stort. De to landes hære havde i juni 2020 et blodigt sammenstød ved den fælles grænse i Ladakh-regionen i Himalaya-bjergene. Sammenstødet markerer en voldsom forværring af relationerne mellem de to atombevæbnede og stadigt mere selvbevidste asiatiske stormagter. Danmark har nu strategiske partnerskaber med begge lande, som man omhyggeligt undgår at genere i sager om menneskerettigheder.

Kilde — Dansk Erhverv og Mandag Morgen.

Særligt organisationen Amnesty International har været kritisk over for Indiens regering, som i slutningen af 2019 vedtog en ny indvandrerlovgivning, der diskriminerer muslimer. Kritikken fra Amnesty har fået regeringen i New Delhi til at lægge organisationen så mange hindringer i vejen, at man har måttet stoppe sit arbejde i Indien.

Men hverken denne sag eller den mangeårige strid mellem Indien og Danmark om våbensmugleren Niels Holck ønsker ambassadør Gupte at tale om ved interviewet. I sagen om Amnesty henviser han til en skarpt formuleret pressemeddelelse fra udenrigsministeriet i New Delhi, der beskylder organisationen for ulovligheder og for på urimelig vis at blande sig i den indiske politiske debat.

400 års relationer

Ifølge ambassadør Gupte er der sket en hastig forbedring af forholdet mellem Danmark og Indien, efter at Danmark var lagt helt på is i perioden 2011-2016 på grund af sagen om Niels Holck, som Danmark har nægtet at udlevere til afsoning i Indien, hvor han er dømt i en sag om ulovlige våbenleverancer til en militant oprørsgruppe i 1995.

Den første opblødning kom, da daværende statsminister Lars Løkke Rasmussen i april 2018 mødte premierminister Modi i Stockholm sammen med de øvrige nordiske statsministre. Dette møde blev fra indisk side udlagt sådan, at Indien nu prioriterede at mødes med de nordiske lande, som man efter indisk opfattelse deler værdier med, når det gælder demokrati og retsstat. Siden 2018 er det gået slag i slag med møder på højt politisk niveau mellem danske og indiske politikere og embedsmænd med kulminationen i form af det strategiske grønne partnerskab her i efteråret 2020.

”Vi har besluttet at løfte partnerskabet til et nyt niveau – altså et strategisk partnerskab. Fra dansk side ønskede man at gøre det til et ’grønt strategisk partnerskab’. Det indvilgede vi i, fordi Danmark er kendt for at have en masse ekspertise inden for bæredygtig udvikling, vedvarende energi og cirkulær økonomi,” siger ambassadør Gupte.

Han forklarer, at samarbejdet mellem Indien og Danmark ikke var specielt struktureret frem til 2011, hvor den diplomatiske krise begyndte. Men at det er der nu lavet om på.

”De seneste fem år har vi etableret tilbagevendende diskussioner mellem ministerier på begge sider – og vi har etableret ni såkaldte joint working groups. Det er områder, hvor Danmark ofte har noget at tilbyde Indien. Nogle af grupperne har mødtes to gange, andre tre gange. Vi har haft i alt 17 møder i grupperne.”

De ni arbejdsgrupper beskæftiger sig med energi, byudvikling, fødevarer, mobilitet, husdyrhold, fødevareindustri, forskning og teknologi, shipping og digitalisering. Samtidig har man udarbejdet en fem-års-plan for såkaldt strategisk sektorsamarbejde på energiområdet.

”Danmark har været i stand til at integrere store mængder vedvarende energi i energisystemet. Det skal vi lære, efterhånden som vores produktion af vedvarende energi vokser. Man skal være dygtige til forecasting og have et fleksibelt net og gode lagringsmuligheder,” siger Gupte og tilføjer smigrende:

”Danmark er et teknologisk avanceret land. Der findes vel kun 12-15 lande i verden på dette teknologiske niveau. Det er derfor, vi gerne vil opskalere samarbejdet.”

Ambassadøren konstaterer, at Danmark har 20-25 meget store selskaber, som opererer på globalt plan. Hvortil kommer cirka 15.000 små og mellemstore virksomheder.

”De fleste af de meget store virksomheder har været i Indien i mange år. Og vi har set virksomhederne udvide deres produktionsfaciliteter i Indien. Og samtidig bruger de Indien som en base for eksport til andre globale markeder. Det er en vældig god ting. Maersk, F.L. Smith, Grundfos eller Danfoss gør det godt i Indien. De laver meget innovation i Indien,” siger ambassadøren, der anslår, at danske virksomheder i 2018 og 2019 har haft en eksport på i alt 950 millioner dollar ud af Indien til globale markeder.

”Indien er blevet en global hub inden for møllevinger. Derfra kan man eksportere til andre udviklingsmarkeder i Sydøstasien og Afrika.”

Hvad er Deres råd til en mindre dansk virksomhed, der ikke hidtil har arbejdet i Indien, men som gerne vil blive del af dette nye strategiske partnerskab?

”Den danske økonomis styrke ligger i dens mange små og mellemstore virksomheder. Nogle af dem er mellemstore med 100 eller 150 millioner dollar i omsætning – andre er meget små. Men de har ofte gode produkter og gode services. Mit råd til danske virksomheder er, at de skal række ud nu for at finde sig en god indisk partner. Der er jo ikke nogen, der har råd til at sende ti personer til Indien for at udvikle markedet,” siger ambassadør Gupte, der understreger, at man skal mene det alvorligt som dansk virksomhed, hvis man giver sig i kast med Indien.

”Vi har brug for mange ting. Og i stor skala. Men man skal mene det alvorligt og vise sine partnere, at man er inde i det på den lange bane.”

Vil der også være et marked for større grønne danske investeringer i Indien?

”Så vidt jeg ved, investerer danske pensionsfonde i store infrastrukturprojekter. Men de er ikke i Indien endnu. Vi har norske og canadiske fonde, der er inde med investeringer på over 10 milliarder dollar. Danske fonde kan også investere i infrastruktur som veje, havne, lufthavne og energiprojekter.”

Ambassadør Gupte peger som eksempel på, at ingeniørvirksomhederne Cowi og Rambøll har designet et stort milliardprojekt i Mumbai, og han understreger, at Indien i sagens natur har et stort behov for forskellige former for køling i forbindelse med lagring og distribution af fødevarer – hvilket eksempelvis Danfoss kan levere.

”Men vi har også brug for løsninger, hvor man i mindre skala kan kombinere teknologi inden for køling og vedvarende energi. Danmark har færdighederne. Og Indien har behov i stor skala. Hvis vi følger denne opskrift, kan vi nå langt. Nu nævner De området for køling. Det har man ikke så meget brug for i Danmark (hø-hø). Men det har vi i Indien,” siger ambassadøren.

Ifølge ambassadøren har premierminister Narendra Modi forandret Indiens måde at optræde i verden på.

”Før interesserede vi os mest for de store magter. Men nu har vores premierminister satset på at række ud efter mange lande – også de mindre lande. Det er en stor forandring i vores diplomati.”

Hvorfor denne forandring?

”Man har indset, at man kan række ud efter mange andre lande – også i Afrika. Vores premierminister har den vision, at Indien skal hjælpe andre lande. Vi har nogle fælles udfordringer globalt – nogle udfordringer, som Danmark har overkommet. Hvis Danmark og Indien arbejder sammen, kan vi hjælpe andre lande,” siger ambassadøren og tilføjer:

”Danske virksomheder bør kigge nøje på det indiske marked. Det er meget stort. Tag et produkt som høreapparater, hvor danske virksomheder har gode kompetencer. Vi har brug for 100 millioner høreapparater. Der er store muligheder i Indien.”

Claus Kragh ckr@mm.dk @kraghclaus

Europaredaktør på Mandag Morgen siden 2011. Taler fransk, engelsk, tysk, spansk og jysk. Modtog i 2012 Frankrigs nationale fortjenstorden, Ordre National du Mérite.

LÆS MERE

Økonomi » Indien » international politik » klimapolitik »